Laki

koulutuksen korvaamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan koulutuksen korvaamisesta annetun lain (1140/2013) 7 § ja

muutetaan 2 ja 3 §, 5 §:n 3 momentti sekä 6 ja 10 §, sellaisena kuin niistä on 5 §:n 3 momentti laissa 1277/2016, seuraavasti:

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan koulutuksesta aiheutuvien kustannusten korvaamiseen (*koulutuskorvaus*) työnantajalle, jolla ei ole oikeutta koulutusvähennykseen elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 56 §:n 6 momentin tai maatilatalouden tuloverolain (543/1967) 10 f §:n 6 momentin perusteella. Tätä lakia ei kuitenkaan sovelleta valtion virastoihin ja laitoksiin, eduskunnan kansliaan, tasavallan presidentin kansliaan, eduskunnan oikeusasiamiehen kansliaan, valtiontalouden tarkastusvirastoon, Suomen Pankkiin eikä Kansaneläkelaitokseen. Lakia ei sovelleta myöskään kotitaloustyönantajiin.

Mitä tässä laissa säädetään työntekijästä, koskee myös viranhaltijaa.

3 §

Lain toimeenpano

Tämän lain toimeenpanosta vastaa Työllisyysrahasto.

5 §

Koulutuskorvauksen määrä

— —

Keskimääräinen päiväpalkka lasketaan siten, että työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain (555/1998), jäljempänä *rahoituslaki*, 19 a §:n mukainen työnantajan työttömyysvakuutusmaksun perusteena oleva palkkasumma jaetaan työnantajan keskimääräisellä työntekijämäärällä ja näin saatu osamäärä luvulla 200.

— —

6 §

Koulutuskorvauksen hakeminen

Tämän lain soveltamisalan piiriin kuuluvat työnantajat hakevat koulutuskorvausta Työllisyysrahastolta.

10 §

Koulutuskorvauksen rahoitus

Valtiovarainministeriö maksaa kalenterivuosittain hakemuksesta Työllisyysrahastolle sen määrän, jonka rahasto on hyvittänyt työnantajille koulutuskorvauksina.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2021.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2020

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Kuntaministeri Sirpa Paatero